

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 4C/72/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414206081
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kornélia Harcsová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2023:4414206081.20

Uznesenie

Okresný súd Nové Zámky v spore žalobcu: Cuubus International Holding, a.s. so sídlom Miletičova 21, Bratislava, IČO: 35 934 182, v zastúpení: Eversheds Sutherland, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hodžovo nám. 1/A, Bratislava, IČO: 36 659 746, proti žalovaným: 1/ DAVIDSSON s.r.o., so sídlom Vlčkova 11/A, Bratislava, IČO: 36 788 538, v zastúpení: Krechňák & Associates s. r. o., so sídlom Panenská 8, Bratislava, IČO: 36 861 286, 2/ ABISHAG LIMITED, so sídlom Limassol, Pikioni 4, Cyprus, HE 246757, v zastúpení: slc partners s.r.o., so sídlom Hviezdoslavovo nám. 16, Bratislava, IČO: 47 246 634, 3/ ALSHAYA LIMITED, so sídlom Chrysorogiatisis & Kolokotroni, 3040, Limassol, Cyprus, HE 220152, o určenie neplatnosti zmluvy o zriadení vecného bremena, o náhrade trov konania, o sťažnosti proti uzneseniu súdneho úradníka, takto

rozhodol:

I. Súd z m e ň u j e uznesenie Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4C/72/2014-838 zo dňa 29.06.2023 vo výroku I nasledovne:

Žalobca je p o v i n ň ý zaplatiť žalovanému v 1/ titulom náhrady trov konania v sume 616,16 eur do 15 dní po právoplatnosti uznesenia na účet právneho zástupcu žalovaného v 1/ rade.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca svojou žalobou zo dňa 21.03.2014 sa domáhal určenia, že Zmluva o zriadení vecného bremena uzavretá medzi žalovaným v 1/ rade a žalovaným v 3/ rade dňa 05.02.2014 je neplatná. Predmetom tejto zmluvy bolo odplatné zriadenie vecného bremena in rem k pozemkom, a to k parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 6834 m², č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 6 m² a č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 37117 m² v kat. úz. A., v podiele jedna jednina v prospech každodobého vlastníka stavby obchodného centra B. C. D. A., spočívajúce v povinnosti každého vlastníka pozemkov strpieť prechod cez parc. č. XXXX/XX B. E. XXXX/XX pešo, na bicykli, ako aj motorovým vozidlom, za účelom bližšie špecifikovaným v zmluve o zriadení vecného bremena a strpieť prestavbu, nadstavbu a akékoľvek stavebné úpravy na stavbe obchodného centra postavenej na parc. č. XXXX/XX. Odplata za zriadenie vecného bremena bola v zmluve o zriadení vecného bremena dohodnutá na sumu 10000 eur.

2. Súd nariadil uznesením z 10.06.2014 predbežné opatrenie, ktorým zakázal žalovaným v 1/ až 3/ rade nakladať so všetkými hore uvedenými nehnuteľnosťami, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 4C/72/2014. Proti uzneseniu podal žalovaný v 1/ rade odvolanie, Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn. 7Co/29/2017-361 zo dňa 28.02.2017 v plnom rozsahu zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, nakoľko dospel k záveru, že žalobca nepreukázal skutočnosti, ktoré by osvedčovali ohrozenie budúceho výkonu rozhodnutia, a také konanie žalovaných, ktorého dôsledkom by bolo znižovanie hodnoty ich majetku.

3. Rozsudkom zo dňa 08.03.2018 súd žalobu voči žalovaným v 1) a v 3) rade zamietol a voči žalovanému v 2) rade konanie zastavil, zároveň žalovaným v 1) a v 3) rade priznal náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

4. Súdny úradník uznesením z 29.06.2023 rozhodol o náhrade trov konania tak, že priznal žalovanému v 1) rade náhradu trov konania voči žalobcovi v sume 653,27 eur. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že súdny úradník rozhodol o náhrade trov konania v nesprávnej výške, čím došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces. Súdny úradník priznal pri jednom úkone právnej pomoci plnú náhradu trov konania, a to za podanie odvolania proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia, pričom by právnemu zástupcovi prináležala len polovica sadzby tarifnej odmeny.

5. Podľa § 239 ods. 1/ a 2/ CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

6. Podľa § 247 CSP, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas sťažnosť, nenadobúda uznesenie právoplatnosť.

7. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

8. Podľa § 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

9. Podľa § 250 ods. 1/ a 2/ CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

10. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

11. Podľa § 256 ods. 1/ CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

12. Podľa § 262 ods. 2/ CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Podľa § 263 ods. 1/ CSP, ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

14. Podľa § 9 ods. 1/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „citovanej vyhlášky“), základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

15. Podľa § 10 ods. 2/ citovanej vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

16. Podľa § 11 ods. 1/ citovanej vyhlášky, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch alebo ak ju možno zistiť len s nepomerými ťažkosťami.

17. Podľa § 13 ods. 2/ citovanej vyhlášky základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50 %, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb.

18. Podľa § 13a ods. 1/ citovanej vyhlášky, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: a) prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, b) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu, c) písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej, d) účasť na konaní pred súdom alebo iným orgánom a na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny.

19. Podľa § 16 ods. 3/ citovanej vyhlášky, od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

20. Podľa § 16 ods. 4/ citovanej vyhlášky na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy ak táto vyhláška neustanovuje inak.

21. Podľa § 17 ods. 1/ citovanej vyhlášky pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

22. Podľa § 18 ods. 3/ citovanej vyhlášky ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

23. Právny zástupca žalovaného v 1/ rade si v podaní zo dňa 08.06.2023 uplatnil náhradu trov konania žalovaného v 1/ rade a zo spisového materiálu vyplýva nasledovné:

1. za jeden úkon právnej pomoci základnú sadzbu tarifnej odmeny podľa § 10 ods. 1/ vyhlášky z hodnoty vecného bremena, ktoré bolo ohodnotené sumou 10000 eur, vo výške 270,54 eur. Súdny úradník však na určenie výšky základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby súd použil § 11 ods. 1 citovanej vyhlášky. Podľa tohto ustanovenia základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, resp. ho možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami, pretože predmetom konania bolo určenie neplatnosti zmluvy o zriadení vecného bremena. Súd určil výšku základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2014 sumou 61,85 eur, v roku 2018 sumou 70,85 eur a v roku 2020 sumou 81,69 eur. Takto súd priznal náhradu trov za vykonané úkony právnej služby a prislúchajúce režijné paušály vo výške 392,21 eur, ktoré tvoria:

- prevzatie a príprava zastúpenia podľa ustanovenia § 13a ods. 1 písm. a) citovanej vyhlášky vo výške 61,85 eur zo dňa 15.07.2014

- písomné podanie na súd - podanie odvolania zo dňa 18.07.2014 podľa § 13a ods.1 písm. c) citovanej vyhlášky vo výške 61,85 eur

- účasť na konaní pred súdom zo dňa 15.02.2018 podľa § 13a ods.1 písm. e) citovanej vyhlášky vo výške 70,85 eur

- písomné podanie na súd - vyjadrenie žalovaného v 1. rade k odvolaniu žalobcu zo dňa 02.08.2018 podľa § 13a ods.1 písm. c) citovanej vyhlášky vo výške 70,85 eur

- písomné podanie na súd - vyjadrenie žalovaného v 1. rade k odvolaniu žalobcu zo dňa 05.03.2020 podľa § 13a ods.1 písm. c) citovanej vyhlášky vo výške 81,69 eur

- náhrada výdavkov podľa ustanovenia § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky vo výške 45,12 eur (za rok 2014 - 2 x 8,04 eur, za rok 2018 - 2 x 9,21 eur a za rok 2020 - 1 x 10,62 eur)

2. Súdny úradník priznal cestovné náklady podľa ustanovenia § 16 ods. 4 citovanej vyhlášky vo výške 60,08 eur ktoré tvoria :

- náhrada za stratu času spolu vo výške 92,10 eur podľa ustanovenia § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky
· 6 x 15,35 eur za cestu na a z pojednávania zo dňa 15.02.2018, čo predstavuje 92,10 eur a

3. Zároveň súdny úradník priznal zástupcovi žalovaného v 1. rade uplatnené DPH vo výške 20 % zo sumy 544,39 eur, t.j. 108,88 eur.

24. Právny zástupca žalobcu vo svojej sťažnosti namietal, že súd priznal žalovanému v 1/ rade odmenu za právne služby vo výške 653,27 eur v plnej výške aj za také úkony právnej služby, kde by žalovanému prináležala odmena len vo výške 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny, a to konkrétne za odvolanie proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia zo dňa 21.07.2014. Tento úkon považoval právny zástupca žalobcu za procesný úkon, pričom podľa jeho názoru sa nejedná o úkon právnej služby vo veci samej.

25. Ústavný súd už vo svojej judikatúre vyslovil, že rozhodnutím všeobecného súdu o trovách konania možno zasiahnuť do základných práv a slobôd, predovšetkým možno porušiť právo na súdnu ochranu (II. ÚS 56/05). K rovnakému záveru dospel Európsky súd pre ľudské práva vo vzťahu k aplikovateľnosti čl. 6 ods. 1 dohovoru na konanie o trovách (rozsudok z 23. septembra 1997 vo veci Robins v. Veľká Británia, § 28, č. 22410/93, resp. rozsudok zo 6. februára 2001 vo veci Beer v. Rakúsko, § 13, č. 30428/96 in <http://echr.coe.int>). K porušeniu práva na súdnu ochranu rozhodnutím všeobecného súdu by došlo predovšetkým vtedy, ak by rozhodnutie bolo arbitrárne, a teda prejavom zjavnej svojvôle pri výklade a aplikácii právnej normy, ak by výrok rozhodnutia nebol v súlade s priebehom konania alebo ak by rozhodnutie nebolo dostatočne odôvodnené. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá má základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná platná a účinná právna norma (IV. ÚS 77/02, z najnovšej judikatúry napr. II. ÚS 303/2017, II. ÚS 383/2017).

26. Súdny úradník správne určil výšku náhrady trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej pomoci v sume 61,85 eur, ale pri hore uvedenom úkone právnej pomoci nesprávne aplikoval výklad § 13a ods. 1/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb tak, že právnenému zástupcovi za zastupovanie žalobcu prináleží náhrada trov právneho zastúpenia vo výške celého úkonu, pričom by mu prináležala odmena len vo výške 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny.

27. S poukazom na uvedené skutočnosti dospel súd k tomu záveru, že výpočet náhrady trov konania pre právneho zástupcu žalovaného v 1/ rade bol zo strany súdneho úradníka nesprávny. Súdny úradník správne ustálil výšku jedného úkonu právnej pomoci pre právneho zástupcu žalobcu v sume 61,85 eur za rok 2014, ktorá suma bola vypočítaná z predmetu konania podľa § 13a ods. 1/ písm. c) vyhlášky. Keďže právny zástupca žalovaného v 1/ si uplatnil náhradu trov konania za podanie odvolania proti uzneseniu, ktorým súd nariadil predbežné opatrenie, zo spisu bolo zistené, že naozaj tento úkon zo strany právneho zástupcu žalovaného v 1) rade bol realizovaný, avšak pri tomto úkone právnej pomoci súdny úradník priznal právnenému zástupcovi žalovaného v 1/ rade odmenu v plnej základnej sadzbe tarifnej odmeny, aj keď sa jednalo o procesný úkon, za ktorý prináleží odmena vo výške 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny. Súd sa stotožnil s obsahom sťažnosti žalobcu, že pri hore uvedenom úkone patrí žalovanému v 1/ rade odmena za úkon právnej pomoci len v rozsahu 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny v zmysle ust. § 13a ods. 2/ písm. b) vyhlášky a v tejto časti súdny úradník pochybil pri rozhodovaní o výške náhrady trov konania tým, že žalovanému v 1/ rade priznal aj za tento úkon odmenu vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny namiesto odmeny vo výške 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny. Z toho dôvodu súd v tejto časti námietkam právneho zástupcu žalobcu vyhovel.

28. Súd na základe hore uvedených skutočností zmenil uznesenie vydané súdnym úradníkom v časti náhrady trov konania pre žalovaného v 1/ rade, pretože mal za to, že žalovanému v 1/ rade prináleží náhrada trov konania v celkovej výške 616,16 eur, pričom krátil výšku náhrady pri jednom úkone právnej pomoci o jednu polovicu. Táto náhrada pozostáva z náhrady za jeden úkon základnej sadzby tarifnej odmeny vo výške 61,85 eur za rok 2014, dva úkony základnej sadzby tarifnej odmeny vo výške 70,85 eur za rok 2018, jeden úkon základnej sadzby tarifnej odmeny vo výške 81,69 eur za rok 2020 (spolu 285,24 eur) a z jedného úkone právnej pomoci v rozsahu 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny za rok 2014 vo výške 30,92 eur v zmysle ust. § 13a ods. 2/ písm. b) vyhlášky, z náhrady výdavkov v celkovej výške 45,12 eur, z 20 % DPH vo výške 102,69 eur, z cestovných nákladov vo výške 60,08 eur a náhradu za stratu času vo výške 92,10 eur. Celkovo takto priznal právnemu zástupcovi žalovaného v 1/ rade náhradu trov konania vo výške 616,16 eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné